

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 16go października. Jego Excelencya c. k. minister sprawiedliwości mianował na zasadzie nakazanej najwyższem postanowieniem z 19. września 1852 organizacyi sądowej wysokim dekretem z 15. września 1855 liczb. 10.379 adwokatem w obwodzie Lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego *dr. Józefa Fechner* w siedzibie c. k. krajowego sądu w Czerniowcach. Mianowany złożył dnia dzisiejszego przed Lwowskim c. k. wyższym sądem krajowym przepisana jako adwokat przysięgę, co się niniejszem podaje z tym dodatkiem do wiadomości publicznej, że rzeczony adwokat będzie później wciągnięty w ułożony spis obrońców w sprawach karnych.

Lwów, 17go października. Jego Excelencya c. k. minister sprawiedliwości mianował na zasadzie nakazanej najwyższem postanowieniem z 19. września 1852 organizacyi sądowej wysokim dekretem z 16go września 1855 l. 10.379 adwokatem w obwodzie Lwowskiego c. k. sądu krajowego, konceptowego praktykanta c. k. prokuratoryi skarbu *dr. Michała Kozłowski* w siedzibie c. k. obwodowego sądu w Przemyślu.

Mianowany złożył dnia dzisiejszego przed Lwowskim c. k. wyższym sądem krajowym przepisana jako adwokat przysięgę, co z tym dodatkiem podaje się do wiadomości publicznej, że adwokat ten będzie później wciągnięty w ułożony spis obrońców w sprawach karnych.

Wiedeń, 16. października. Dnia 17. października 1855 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozesłany XXXVIII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 176. Oświadczenie ministeryalne z 2. października 1855, o konwencyi zawartej między cesarsko-austryackim i królewsko-saskim rządem dla zapobieżenia ile możności bezprawiom wyrządzanym w lasach, polowaniu i rybołówstwie w obustronnych okręgach.

Nr. 177. Rozporządzenie ministeryum sprawiedliwości w porozumieniu z ministeryum skarbu z 10. października 1855, — obowiązujące Węgry, Krocycę, Sławonię, Serbskie Województwo z Temeskim Banatem i Siedmiogrodem, — względem kompetencyi sądów do zamiany pieniężnych kar za przekroczenie ustaw dochodów skarbowych na kary aresztu i względem zasad, jakie przytem zachowywać się mają.

Nr. 178. Dekret ministeryum spraw wewnętrznych, ministeryum skarbu i noczelnej komendy armii z 3. października 1855, — prawomocny dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, — tyczący się wynagrodzenia za wyżywienie wojska podczas przechodu w administracyjnym roku 1856.

Sprawy krajowe.

Lwów, 19. października. Jego c. k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem przydzielonemu w ministerstwie spraw wewnętrznych komisarzowi komitatowemu *Jarosławowi* hrabi *Łosiowi*, nadać najlaskawiej godność szambelana Dworu.

(Nowiny dworu. — Pierwsza próba jazdy na kolei żelaznej z Krakowa do Dembicy. — Rozporządzenie pocztowe względem listów do Lewanty. — Konsul angielski objął ajencyę spraw austryackich w Tangerze.)

Wiedeń, 16. października. Dziś spodziewają się w Lincu przybycia Ich Mości Najjaśniejszych Cesarstwa z Ischl.

— Dnia 15. b. odbyła się na zachodnio-galicyjskiej kolei żelaznej z Krakowa do Dembicy pierwsza jazda na próbę. (Obacz nr. 247 Gaz. Lwow. donies. z ostatn. poczty).

Kolej ta wychodzi z dworca krakowskiego, wiedzie przez Wisłą na Bochnię i Tarnów, a cała jej przestrzeń wynosi do 15 mil.

Pociąg wyruszył z Krakowa o godzinie 6. 30 minut zrana, udał się do Dembicy, a zabawiwszy tam 7 kwadransów powrócił do Krakowa o godzinie 3, 45 minut po południa. Właściwa jazda tam i na powrót trwała więc tylko przez 7½ godzin, i odbyła się bez żadnej przeszkody.

Teraz pracują usilnie nad dokończeniem przestrzeni kolei żelaznej z Oświęcima do stacyi w Trzebini. Przestrzeń ta łączy uprzywilejowaną kolej żelazną Cesarza Ferdynanda z krakowską koleją skarbową.

— Dotychczas zaprowadzone było urządzenie, że c. k. austriackie ekspedycje pocztowe w Antivari, Durazzo, Valonie i Prevesie w Albanii, Volo, w Tesalii, Burgas na czarnem morzu, Metelino i Tenedos w Archipelagu, Alexandrette, Latakia, Kaifa i Jaffa w Karamanii, tudzież ekspedycje pocztowe w Syrii i Palestynie nie zajmowały się weale listami rekomendowanymi, listy adresowane do wspomnianych miejsc musiały być frankowane, chociaż w kierunku odwrotnym można ich było także niefrankowane posyłać. Różnicę tę zniesiono teraz, a listy można posyłać tam i napowrót według upodobania frankowane lub niefrankowane i rekomendowane lub nie. Opłata pozostaje ta sama. Dawniejsze postanowienia zatrzymano jeszcze tylko względem Ineboli, Sinope i Mesyny.

— Ponieważ król niderlandzki jeneralny konsul p. Traisinet usunął się od sprawowania austriackiej jeneralnej ajencyi w Tangerze, przeto załatwia te sprawy tymczasowo król angielski minister i jeneralny konsul w Tangerze p. J. H. Drummond Hay.

Hiszpania.

(Członkowie Ambasady hiszpańskiej w Rzymie zatrzymują charakter godności.)

Gazeta Madrycka z dnia 8go października donosi, że szef i urzędnicy ambasady hiszpańskiej w Rzymie — mimo przerwania stosunków dyplomatycznych ze stolicą apostolską — zatrzymali swe tytuły; tylko wykonywanie ich funkcji jest zawieszona aż do przywrócenia owych stosunków lub dopóki ich rząd gdzieindziej nie użyje. Ze względu polityki i przyzwoitości zatrzymali swą urzędową godność i bawią w Madrycie pobierając tylko połowę płacy.

Anglia.

(Początek londyński: Meetingi rewolucyjne wychodźców. — Przemowa hr. Derby, przy odbiorze obywatelstwa w Irvine. — Zamiar rządu poskromić propagandę wychodźców.)

Londyn, 13. października. Dziennik *Morning Post* nowe czyni wyrzuty wychodźcom, że nadużywają praw gościnności w Anglii, a tą razą szczególnie wychodźcom francuskim, którzy nadużywają wolności druku na wyspie Jersey. Jeden z dzienników francuskich wychodzący na wyspie wspomnianej donosi według upewnień *Morning Post* — o meetingu, który się odbył w John Street, Fitzroy Square w Londynie, w rocznicę ogłoszenia republiki francuskiej z roku 1792; na tym meetingu znajdowali się zastępcy stowarzyszenia tajnego *Commune révolutionnaire* i wydziału zwanego *Comité international*. Mowy jakie tam miano, tchnęły całkiem duchem jakobińskim. Felix Pyat odczytał list do królowej angielskiej „Obywatel Falandier“ wyszydział armię francuską i ogłosił skrytobójcę Pianori „męczennikiem wolności swej ojczyzny i świata.“ Mowa „obywatela Jourdain“ była nawet według zdania dziennika *Jersey* zbyt gwałtowna, i nie wypadało podawać jej do druku. *Morning Post* dowiedział się jednak o tem, że Jourdain oświadczył zgromadzonemu, że obowiązkiem ich zglądzić wszystkich potentatów. Oprócz tego oznajmił, że na cześć Pianorego kazał odbić medal. Obecni przysłuchiwali się z upodobaniem mowom obrzydłym, nieczystem, tchnącym mordem i pożogą. Stowarzyszenie, które z morderstwa robi sobie obowiązek, nie zasługuje na żadne względy ludzkie. Dość już pobbazania i cierpliwości ze strony Anglii, i nie daj Boże doczekać się tego, aby z grona bandy jakobińskiej, której daje przytułek u siebie, wyszedł znów jaki Pianori.

— Dnia 13. b. m. udała się deputacya municypalności w Irvine na zamek Eglinton dla ośiarowania prawa obywatelstwa w Irvine hrabi *Derby*, który w tej chwili znajduje się w gościnie u lorda Eglinton'a. Lord Derby wyraził deputacyi serdeczną podziękę, a następnie odezwał się w te słowa:

„Odnieśliśmy nowe korzyści, lecz nie ma jeszcze nadziei bliższego końca wojny. Nie sądzę, by Rosya nawet po tych klęskach, jakich doznała zrzekła się planów swoich; z drugiej zaś strony nie złoży broni i Anglia tak długo, pokąd sprzymierzeni nieosiągną

zupełnie słusznych zamiarów swoich pokąd niezawisłość Turcyi nie będzie zabezpieczona a plany Rosyi przeciw Europie i Azji zniweczone.“

— *Augsburgska gazeta powszechna* donosi: „Od niejakiego czasu obnoszą się wychodźcy polityczni w Londynie i na wyspie Jersey z planami tajnymi, o których jednak uwiadomiono już rząd angielski. Chcieli-by oni śród zawiłań teraźniejszych spraw europejskich rozszerzyć propagandę rewolucyjną. Rząd angielski mocno się tem niepokoi, a lord Palmerston, który potąd pobłażał wychodźcom, uznał teraz konieczność położyć już raz koniec nieustannym ich zamachom. Przygotowuje projekt do pochwylenia środków, któreby mogły ludzi będących za pokojem i porządkiem we wszystkich krajach upokoić, a obcym rządowi posłużyć przynajmniej za dowód słusznej jego względności.“

Francya.

(Poczta paryska: Wywóz zboża z Algeryi do obcych krajów zabroniony. — Bellamore uznany obłąkanym. — Okólnik prefektury względem sprzedaży mięsa. — Odgrazający list z towarzystwa Marianne.)

Paryż, 14. października. Dekretami ogłoszonymi w *Monitorze* przedłożono zakaz wywozu żyta z Algeryi do obcych krajów tudzież dane obcym okrętom upoważnienie do transportu żywności między Algeryą i Francją po d. 31. grudnia 1856.

— *Gazette de Tribunaux* donosi: Postępowanie sądowe wytoczone przeciw Bellema'remu, sprawcy zamachu z d. 8. września usprawiedliwiło zupełnie dawniej wyrzeczone zdanie *Monitora* w tym względzie. Człowiek ten nie był narzędziem żadnego stronnictwa i jest raczej obłąkanym niż mordercą; nie jest świadom ani czynu ani położenia swego. Jakoż sąd oświadczył wczoraj na propozycję generalnego prokuratora, że nie ma powodu dalszego postępowania i że jest tylko obowiązkiem administracji powziąć potrzebne środki, by ów obłąkany nie naruszał już porządku publicznego.

— Prefektura policyjna w Paryżu wydała do komisji policyjnych następujący okólnik:

Paryż, 11. października 1855.

„Panowie komisarze. Rząd J. M. Cesarza troskliwy o dobro ludności pragnie, ażeby sprzedaż mięsa wystawionego w jatkach na sprzedaż, poddano stałej taryfie. Przepisem policyjnym z 1go b. m. zaprowadzono przynależny w tej mierze porządek, a wykonanie przepisu tego rozpocząć się ma z dniem 16. b. m.

Zarząd mój ustanawiać będzie taryfę mięsa co dni 14 i oraz przestrzegać, by taryfa mięsa równie jak i ceny chleba były wynikiem bezstronnego uwzględnienia tak interesów rzeźnika, jak i konsumenta.

Utrzymaniem środka tego, od cechu rzeźników może niedostatecznie ocenionego, zajmie się odtąd zwierzchność miejscowa.

Artykułem 6tym przepisano więc w tej mierze, aby każdemu kupującemu mięso nie czekając nawet na jego wezwanie wręczono spis rozmaitych gatunków mięsa z dołączeniem ich ceny. Rękojmią dla konsumentów będzie wyłącznie ścisłe wykonanie tych środków, i to pp. komisarzom jak najściślej polecam.

Spodziewam się przy tem, że rzeźnicy paryscy lojalni w tym jak i w każdym innym sprawie wspomnianej tyczącym się względnie, stosować się będą do przepisów zwierzchności. W razie przeciwnym macie pp. spisać protokół o każdym sprostozonem lub doniesionym wypadku przestępstwa taryfy, a ja nieomieszkać zapobiedz temu uyciem jeżeli tego będzie potrzeba, środków administracyjnych przepisanych w szczególności w sprawie sprzedaży mięsa.

Prefekt policyjny, *Pietri.*“

— Na zgromadzeniu Asysów dla rozpoznania wypadku w Angers wydarzonego, odczytał prokurator generalny następujący list bezimienny z 10. b. m., który nadesłano szefowi bióra w trybunale sądowym:

Obywatelu!

Słyszałem odczytany publicznie akt oskarżenia, który zredagował w sprawie tajnego towarzystwa „Marianne“; akt ten wszystkich nas oburzył do żywego. Pamiętaj, że my i nasi nie chybią cię przy najpierwszej sposobności.

Przełożony towarzystwa „Marianne“ w departamentach Maine Loire.

Pod tem stał trójkąt i podpis nieczytelny.

Włochy.

(Nieporozumienie Dworów piemonckiego i florenckiego nie ustaje. — Otwarcie sesyi w Piemontcie zapowiedziane. — Wyprawy do Krymu. — Pogłoski o Sycylii mylne. — Poszukiwania za hersztem bandy rozbójniczej.)

Do *Independance Belge* piszą z Paryża z d. 11. października, że nieporozumienie między Piemontem i Toskanią nie jest jeszcze załatwione. O stanie rzeczy podają następujące szczegóły: Gdy p. Casati przybył do Florencyi przesłał swe karty wizytowe kilku urzędnikom ministerjum spraw zewnętrznych, którzy mu nawzajem swe karty doręczyć kazali. Dopiero później zwrócił rząd wielkksiążęcy uwagę swoją na osobę pana Casati, i upatrując w nim zbiega, minister spraw zewnętrznych toskański oświadczył piemonckiemu w nocy, że ubolewa iż Jego królewicz. Mość W. książę nie może przyjąć u Dworu urzędnika ambasady piemonckiej takiego wyboru. P. Suli minister Piemontu nie chciał przyjąć tej noty i odesłał ją panu Baldasseroni.

Gabinet toskański był więc zmuszony udać się bezpośrednio do dworu turyńskiego, który urażony nieprzyjęciem swego „attaché“ odwołał ambasadę całą z Florencyi.

Francya i Anglia usiłowały ze swojej strony załatwić tę sprawę, co jednak nie powiodło się ani pośrednim ich zabiegom w Tury-

nie i Florencyi za pomocą ambasadorów, ani bezpośrednim przedstawieniem gabinetów londyńskiego i paryżkiego.

Według korespondenta wspomnianego dziennika nie upatrują gabinety zachodnie nie niesprawiedliwego w postępowaniu gabinetu toskańskiego.

Powody wzbraniania się gabinetu turyńskiego są niewiadome. Przypisują je wpływom parlamentarnym lub przemaganiu opinii publicznej.

Korespondent pisze nakoniec, że to uroszczenie gabinetu turyńskiego mogło być być powodem zaprowadzenia nowego prawa w dyplomacyi, gdyż przyjęcie lub nieprzyjęcie ambasadora lub innego dyplomaty dotyka bezpośrednio praw samowładności. Sądzi zaś, że gabinet turyński nie ma tajemnych i ważniejszych powodów do tego kroku i że nie będzie obstawać przy uchwale, która nie uwłaczając jego godności osobistej mogłaby przy obecnem położeniu Włoch wywołać niedogodności dostateczne do naruszenia porządku europejskiego.

Zgodnie z tem doniesieniem piszą *Gazette popusz.* z Paryża, że lord Normanby, ambasador angielski w Florencyi dokładał wszelkich usiłowań, by wyjednać porozumienie między dworami Florencyi i Turynem, ale bez skutku. Sardynia żąda powrotu pana Casati do Florencyi. Sprzymierzone z Piemontem mocarstwa zachodnie ganią surowo to nieusprawiedliwione żądanie rządu sardyńskiego.

— Z Turynu z d. 10. października piszą do *Independance Belge*: „Rozkazem królewskim, podpisanym przez księcia Carignano zwołano parlament na d. 12. listopada. Spodziewają się, że Król będzie w stanie otworzyć sesyę osobiście przed wyjazdem do Paryża i Londynu. — Wojska mające udać się do Krymu zebrały się w Genuy, gdzie oczekują rozkazu odpłynięcia. Wysyłają także znaczne zapasy żywności, siana i innych przedmiotów do Krymu, a rząd stara się ile możności, by wojsku na niczem nie zbywało.“

W Sycylii panuje wzburzenie umysłów, mianowicie w Catanii, Caltanajecie i w Palermie. Ztąd powstała pogłoska o rewolucyi, a wczoraj i dzisiaj już o niczem tu nie słyhać tylko o powstaniu w Sycylii. Pogłoska ta jest mylna.

— Urzędowym w Ferrarze ogłoszeniem wyznaczono za głowę lub przytrzymanie herszta bandytów, Affliti Giuseppe, który z bandą swą niepokoi tak prowincyę Ferrarę, jak i prowincyę przyległą — 2000 a według okoliczności i 3000 sztuków, a za głowę lub przytrzymanie jego towarzyszy od 100 do 500 sztuków. Równocześnie wydano surowy przykaz, ażeby nikt nie ważył się bandytom wyszczególnionym poimiennie, dawać u siebie przytułku lub jakiegokolwiek pomocy; przeciwnie, każdy jest obowiązany przyczynić się według możności do ich przytrzymania i ścigania, a wrazie wiadomej ich kryjówki należy natychmiast zwierzchności o tem uwiadomić.

Niemce.

(Ogłoszenie ambasady tureckiej w Berlinie względem budowy kolei żelaznej w Turcyi.)

Ambasada turecka w Berlinie wydała następujące ogłoszenie, tyczące się tureckich kolei żelaznych: Ponieważ Turcyi zbywa na kolejach żelaznych, które tak korzystnie łączą z sobą po większej części państwa europejskie, przeto Jego ces. Mość Sułtan, troskliwy o dobro ludów zostających pod Jego opieką, raczył rozkazać zaprowadzenie tych wielkich środków komunikacyjnych w Swoich rozległych, pięknych krajach, uznając w nich najstosowniejszy środek do poparcia moralnego i materialnego postępu w państwie otomańskim.

Na mocy tego cesarskiego rozkazu uchwaliła wysoka rada tanzymatu, powołana do wypracowania projektów mających się zaprowadzić reform po ścisłym rozpoznaniu przedłożonych sobie propozycji, wybudowanie kolei żelaznej z Konstantynopola do Belgradu. Linia ta mająca służyć za wzór innym, następcza wewnętrznemu i zewnętrznemu handlowi bezpośrednio korzyści, a oprócz tego nie ma do zwalczania wielkich trudności terytoryalnych. Będzie przetrzynąć najpiękniejsze okolice Turcyi europejskiej i przechodzić koło Adryanopola, Filipopola i Zofii.

Idąc za przykładem rządów, troskliwych o dobro swoich krajów, postanowiła wysoka Porta ustąpić tego przedsiębiorstwa industryi prywatnej; a chociaż do tego zaleciło się już kilka szacownych kompanii w stolicy, obwołuje wysoka Porta powszechną konkurencyę kapitalistów europejskich, ażeby znajomością rzeczy przysporzyć krajowi jak największe korzyści. Do zgłaszania się wyznaczony jest termin sześć-miesięczny, zaczawszy od 1. października 1855.

Cesarsko-turecka ambasada przy pruskim dworze pośpiesza przeto z podaniem powyższego obwieszczenia do wiadomości narodu pruskiego, który od dawna brał żywy udział w pomyślności Turcyi. Propozycyę ze strony kapitalistów skłaniających się do tego przedsiębiorstwa można przesyłać do wysokiej Porty albo wprost, albo przez ambasadę, która jest gotowa dawać bliższe objaśnienia.

Dania.

(Książę następcą tronu wyjeżdża za granicę.)

Według niezareczonej potąd pogłoski, wspomnianej w *Neue Pr. Ztg.* z Kopenhagi, miał Fryderyk Ferdynand, dziedziczny książę Danii powziąć zamiysł wyjechać za granicę i zamieszkać w Dreźnie.

Nadmieniają teraz wyraźnie, że dziedziczny książę nie podpisał także publikacyi z 28. stycznia 1852, jednak uznał ją poniekąd przezto, że w tajnej radzie państwa krzesło przyjął.

(Wstęp do ustawy konstytucyjnej.)

Wstęp do ustawy konstytucyjnej monarchii Duńskiej jest następujący:

„My Fryderyk Siódmy i t. d. i t. d. czynimy wiadomo: iż gdy rada państwa ze względem na rozporządzenie z 26. lipca 1854, §. 28, dała swe przyzwolenie projektowi do ustawy konstytucyjnej monarchii Duńskiej, któryśmy kazali jej przedłożyć i gdy sejm królestwa Danii, któremu kazaliśmy zakomunikować ten projekt ze względem na postanowienie ustawy zasadniczej z 29. sierpnia 1855 §. 5. uchwalił, by rzezone postanowienie ustawy zasadniczej, którem się zasadnicza ustawa z 5. czerwca 1849 względem szczególnych spraw królestwa Danii w prawomocności ogranicza, weszło równocześnie z powyższą ustawą konstytucyjną w moc obowiązującą, przeto znosząc niniejszem Najwyższe rozporządzenie Nasze z dnia 26go lipca 1854, dotyczące się konstytucyi monarchii Duńskiej, wydajemy niniejszą ustawę konstytucyjną, która przez Nas i Naszych następców na tronie Danii niezłomnie będzie zachowana.“

Ustawę tę podpisał Król Jego Mość, tudzież ministrowie Scheel, Bang, Lüttichau, Kaasloff, G. W. Michelsen, Simony, Andrae i C. Hall.

Z teatru wojny.

Doniesienia z nad czarnego morza.

(Pozyce i stan wojsk pod Sebastopolem i Eupatorya. — Doniesienia z obozu i czynności wojsk sprzymierzonych. — Blokada Odessy.)

Doniesienia od głównej armii w Krymie sięgają po d. 7. października. Marszałek Pelissier przeniósł główną kwaterę swoją do Skelji przy wielkim gościńcu wiodącym doliną Baidar i u podnóża owego pogórza, gdzie stoi obozem główna siła armii sprzymierzonych. Ztamtąd posuwają się wojska w nieustannych rekonesansach i manewrach dla zajęcia ujścia rzeki Belbek, czem także Bakcz-Seraj zagrożony będzie. Od 6go stoją rosyjski i francuski dowódca w odległości wystrzału działowego naprzeciw siebie, a według obustronnych pozycji zdaje się być bitwa w najbliższych dniach nieochybną. Niepewna tylko jeszcze, kto pierwiej zaatakuje. Pod Eupatoryą armia liczy już teraz przeszło 40.000 ludzi, i ciągle przybyszą jej posiłki. Wiadoma potyczka kawalerji odbyła się d. 29. z. m. w pobliżności wielkiego gościńca wiodącego z Symferopola do Perekopu; zaś potyczka forpoczt na równinie poza jeziorami słonemi.

Według prywatnych doniesień do paryskiego dziennika *Presse* musiała od 8. września nastąpić konieczna przerwa w działaniach wojennych, a to dla poczynienia potrzebnych przygotowań. Przedewszystkiem potrzeba było znacznych środków transportowych do wyprawy w głąb kraju; drogi wiodące przez góry od rzeki czarnej i z doliny Bajdaru znajdowały się w najgorszym stanie, i trudno przychodziło prowadzić tamędy artylerję i powózki, deszcze zaś, które się w ciągu dwóch niedziel dość często przytrafiały, popsuly drogi te do reszty. Wzięto się do ich naprawy; ostatnimi też dniami znowu się wypogodziło. Armia francuska wcale nie próżnuje; wszędzie przykłada się do pracy i utwierdza na swem stanowisku, a wzdłuż lewego skrzydła Rosyan zajęli już Francuzi dość ważne pozycje. Do Sebastopola nie zachodzi już tylu gości co dawniej, zwłaszcza że każda przechadzka po mieście można życiem przypłacić. Rosyianie odpowiadają silnym ogniem działowym na wystrzały z moździerzy, a pobyt w mieście trudny i nieprzyjemny; tem spokojniej siedzą Anglicy w zatoce Korabelny. Podkładają miny dla zburzenia doków przepysnych. Słychać było jednak temi dniami, że natrafili na skałę, i że im trudno idzie ta praca. Inni zaś upewniają, że marszałek Pelissier wstrzymał wszelkie przygotowania do zburzenia doków, które się jeszcze przydać mogą dla mocarstw sprzymierzonych.

Do dziennika *Pays* piszą z *Sebastopola* między innemi: zima już niedaleko, a z nią doznamy tu niewygody i niejednej przykrości. Tej zimy jednak będziemy już stać po koszarach, i pracują nad tem pilnie w Sebastopolu. Wypełniają fosy forteczne, w których tylu walecznych poległo, zakładają drogi dokoła miasta, budują w samem mieście baraki i urządzają się w nich tak wygodnie, że większa część żołnierzy z roku 1847, którzy mogliby już powrócić do Francji, pozostali i nadal w służbie wojskowej. Widać więc z tego, jaki duch armię ożywia. — Rosyianie stoją potąd jeszcze w oszańcowanym obozie po-za twierdzą północną. Robiliśmy próby z raketami kongrewskimi nowego systemu, które nadzwyczaj niosły daleko. Przechodziły po-za warownie, tak, że padały w sam środek obozu rosyjskiego i mocno przeraziły nieprzyjaciela, zwłaszcza że się sądził zupełnie bezpiecznym. Raketami temi wystraszymy ich zapewne niezadługo z obozu.

— Z korespondencji do dziennika *Presse d'Orient* przytaczamy następujące doniesienie:

„Z zatoki pod Odessa, 15. września.

...Blokujemy bardzo ściśle wybrzeże rosyjskie; żaden okręt rosyjski, a nawet żadna łódź rosyjska nie śmie się na morzu pokazać. Kilka razy usiłowali Rosyianie wymknąć się ze statkiem na morze otwarte, lecz zawsze napróżno, gdyż za każdą razą puszcza się jeden z naszych małych paropływów w pogoń i przecina im powrót.

W mieście nie widać wiele ruchu. Port „Pratika“ prawie pusty, i tylko jeden stoi w nim okręt całkiem rozbrojony. W porcie wojennym znajduje się kilka małych paropływów i łodzi wybrzeżnych, które podobno podczas pierwszego jeszcze bombardowania zatopiono, i odtąd już z wody nie wydobyto.

Wzdłuż wybrzeży powznosili Rosyianie telegrafy i strażnice morskie dziwnej struktury, a na szczycie urządziłi ganek z krat żelaznych na kształt łaski Merkura. Zdaje się, że stanowiska te dobrane są strzeżone.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Line, 17. października. JJ. MM. Najjaśniejsi Cesarstwo wraz z Najdostojniejszą Arcyksiężną Zofią odjechali ztąd dnia dzisiejszego o godzinie 7. zrana do Wiednia cesarskim jachtem „Adler.“ Ludność zebrana żegnała Jch serdecznymi okrzykami.

Berlin, 16. października. Dziennik *Preuss. Corresp.* zbija pogłoski o projektach pośredniczących gabinetu pruskiego do mocarstw zachodnich i dodaje, że Prusy nieotrzymały żadnej propozycji tego rodzaju od gabinetu rosyjskiego i że według wiarogodnych doniesień mocarstwa zachodnie tak mało są skłonne do zawiązania układów przyjaznych, że w obecnych stosunkach wszelkie pośrednictwo byłoby bezskuteczne.

Litogr. koresp. austr. zawiera list z Odessy z dnia 8. b. m. donoszący o trwodze, jaka opanowała wszystkich mieszkańców za pojawieniem się floty sprzymierzonej i o przygotowaniach załogi do obrony miasta. W obec grożącego niebezpieczeństwa przesłali konzuluw w Odessie zbiorową notę do admirałów połączonej floty z przedstawieniem, ażeby szanowali miasto mieszczące w swych murach znaczną liczbę rodzin poddanych Francji i Anglii, których cały ruchomy i nieruchomy majątek narażony jest na nieuchronną zgubę. (Całą tę korespondencję podamy później).

Kreuzzeitung donosi według depeszy rosyjskiej, że połączona flota opuściła zatokę Odeską i odplynęła pod Kinburn.

Turyn, 16. paźdz. Jenerał La Marmora donosi pod dniem 14. b. m., że jenerał Montecaccio umarł na rany odniesione w bitwie nad Czerną.

Genua, 14. października. Oddział 200 żołnierzy wyruszył w góry naprzeciw bandzie włóczągów niepokojących okolice Katanii.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 19. października. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny: korzec pszenicy 36r.10k.; żyta 25r.; owsa 14r. 55k.; prosa 38r.20k.; hreczki 19r.30k.; grochu 28r.50k.; kartofli 10r.55k.; — cetnar siana 2r.25k.; okłotów 1r.52½k.; — sąg drzewa bukowego 47r.30k., sosnowego 40r.; — funt masła 1r. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 19. października.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	5	15	5	18
Dukat cesarski „ „	5	18	5	21
Półimperyal zł. rosyjski „ „	9	4	9	8
Rubel srebrny rosyjski „ „	1	44½	1	45½
Talar pruski „ „	1	40½	1	42
Polski kurant i pięciozłotówka „ „	1	15	1	16
Galicyj. listy zastawne za 100 zr. } hez	91	15	91	30
Galicyjskie Obligacye indem. } kuponów	67	15	67	30
5% Pożyczka narodowa	78	—	79	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 19. października 1855.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po m. k.	—	—
„ przedał „ „ 100 po „ „	91	30
„ dawał „ „ za 100 „ „	91	—
„ żądał „ „ za 100 „ „	—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 15 października.

		w przecięciu
Obligacye długu państwa . . . 5%	za sto 74 ⁷ / ₈ 5 ¹ / ₂	74 ³ / ₄
detto pożyczki narod. . . 5%	79 ⁹ / ₁₀ 78 ⁷ / ₈ 1 ¹ / ₂	78 ³ / ₄
detto z r. 1851 serya B. . . 5%	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą . . 5%	—	—
Obligacye długu państwa . . . 4 ¹ / ₂ %	—	—
detto detto . . . 4%	—	—
detto z r. 1850 z wypłatą . . 4%	—	—
detto detto detto . . . 3%	—	—
detto detto . . . 2 ¹ / ₂ %	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834 . . .	—	—
detto detto z r. 1839 . . .	119 ¹ / ₂	119 ¹ / ₂
detto detto z r. 1854 . . .	98 97 ³ / ₄ 5%	97 ³ / ₄
Obl. wiedz. miejskiego banku . . . 2 ¹ / ₂ %	—	—
Obl. lomb. węg. pożyczki z r. 1850 . . 5%	—	—
Obl. indem. Niż. Austr. 5%	—	—
detto krajów koron. 5%	68 ³ / ₄ 70 ¹ / ₂ 71	70
Akeye bankowe	1051 1056 1062	1058
Akeye n. a. Tow. eskp. na 500 złr. . . .	430	430
Akeye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.	2050	2050
Akeye kolei żel. Głognickiej na 500 złr.	—	—
Akeye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.	—	—
Akeye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.	—	—
Akeye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.	535	535
Akeye austr. Lloyd'a w Tryeście na 500 złr.	—	—
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.	—	—
Renty Como	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 15. października.

		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	113 ¹ / ₈	113 ¹ / ₈ aso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl.	111 ⁵ / ₈	111 ⁵ / ₈ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	81 ³ / ₄ 1 ¹ / ₂	81 ⁵ / ₈ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	2 m.
Liwna za 300 lire toskań.	111	111 2 m.

Londyn za 1 funt sztrl.	10-58 57	10-57 1/2	3 m.
Lyon za 300 franków	—	—	2 m.
Medycan za 300 lire austr.	111	111	2 m.
Marsylia za 300 franków	—	—	2 m.
Paryż za 300 franków	131 1/8 131 130 3/4	131 131	2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	244 243	243 1/2	31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	428	428	T. S.
Cesarские dukaty	17 5/8 1/2 3/8	17 1/2	Agio.
Dukaty al marco	—	—	Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. października o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 93 3/4 l. — Augsburg 113 1/2 l. — Frankfurt 112 l. — Hamburg 111 l. — Liworna 111 l. — Londyn 11. — l. — Medyolan 111 1/4 l. — Paryż 131 l. Obligacje długu państwa 5% 74 1/2 — 74 5/8. Detto S. B. 5% 85 — 86. Detto pożyczki narod. 5% 78 1/2 — 78 1/2. Detto 4 1/2% 65 — 65 1/4. Detto 4% 59 1/2 — 60. Detto z r. 1850 z wypłatą 4% — — — — — Detto z r. 1852 4% — — — — — Detto Głognickie 5% 91 1/2 — 91 3/4. Detto z r. 1854 5% — — — — — Detto 3% 45 1/2 — 45 3/4. Detto 2 1/2% 35 1/2 — 36 3/4. Detto 1% 14 1/2 — 14 3/4. Obl. indemn. Niz. Austr. 5% 77 — 78. Detto krajów kor. 5% 68 1/2 — 74. Pożyczka z r. 1834 229 — 230. Detto z r. 1839 118 1/2 — 119. Detto z 1854 97 1/8 — 97 1/4. Oblig. bank. 2 1/2% 53 — 54. Obl. lom. wen. pożycz. r. 1850 5% 91 — 92. Akc. bank. z ujmą 1061 — 1063. Detto bez ujmą — — — — — Akcy bankowe now. wydania — — — — — Akcy banku eskomp. 86 — 86 1/4. Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 203 1/2 — 203 5/8. Wied.-Rabskie — — — — — Detto Bu-dyńsko-Lincko-Gmandzkiej 210 — 212. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20. Detto 2. wydania 25 — 30. Detto Edynbursko-Neustadzkiej 90 1/2 — 90 3/4. Detto żeglugi parowej 532 — 534. Detto 11. wydania — — — — — Detto 13. wyda-nia 516 — 517. Prior. obl. Lloyd (w srebrze) 5% — — — — — 89. Północn. kolei 5% — — — — — 81 1/2. Głognickie 5% 72 1/2 — 73. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 80 — 81. Detto Lloyd 415 — 420. Detto młyn parowego wiedeń. 95 — 96. Renty Como 13 1/2 — 13 3/4. Esterhazego losy na 40 zlr. 71 1/2 — 71 3/4. Windischgrätz lo-sy 25 1/4 — 25 1/2. Waldsteina losy 24 1/4 — 24 1/2. Keglevicza losy 10 — 10 1/4. Ce-sarskich ważnych dukatów Agio 17 1/2 — 17 5/8.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiedeńskiej d. 16. paźdz. o pół do 2. po południu.)

Ces. dukatów stopionych agio 17 1/2. Ces. dukatów obrączkowych agio 17. Ros. imperyały 93. Srebra agio 13 1/4 gotówką.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 19. października.

Obligacje długu państwa 5% 74 5/8; 4 1/2% 65 1/8; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; 2 1/2% — — — — — Losowane obligacje 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 zlr. —; z r. 1839 119 1/4. Wied. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —; Akcy bank. 1049. Akcy kolei półn. 2020. Głognickiej kolei żelaznej. —. Odenburskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej —. Lloyd —. Galic. l. z w Wiedniu —. Akcy niż.-austr. Towarzystwa eskompowego a 500 zlr. 443 3/4 zlr. Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg 113 1/2 l. 3. m. Genua — l. 2. m. Frank-furt 112 3/8 l. 2. m. Hamburg 82 3/4 l. 2. m. Liworna — l. 2. m. Londyn 11-5. l. m. Medyolan —. Marsylia —. Paryż 132. Bukareszt 242. Kon-stantynopol —. Smyrna —; Agio duk. ces. 15 3/8. Pożyczka z roku 1851 5% — lit. A. — lit. B. — Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych kra-jów koron. 69 3/4; renty Como —; Pożyczka z roku 1854 97 1/4. Pożyczka naro-dowa 78 1/4. C. k. austr. akcy skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 343 1/2 fr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. października.

Hr. Starzeński Leopold, z Mszana. — Hr. Ożarowski Konstanty, z Strze-milcza. — Hr. Karnicki Teodor, z Michałowic. — Hr. Łos August, z Werch-raty. — PP. Giziński Aleksander, z Iwanówki. — Philip Franc., przelożony powiat., z Komarna. — Jędrzejowicz Stanisł., z Felsztyna. — Lewicki Józef, z Rumna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. października.

Hr. Golejewski Kornel, do Krzywca. — PP. Kielanowski Tytus, do Że-lechowa. — Papara Henryk, do Zubomostów. — Niezabitowski Napoleon, do Nakła. — Brześciński Seweryn, do Rustweczka.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. października.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotno-go	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	327.38	+ 4.4°	92.9	zachodni sł.	pochmurno
2 god. pop.	327.44	+ 14.6°	42.1	połud.-zach. „	„
10 god. wie.	326.89	+ 11.1°	71.5	południowy „	„

T E A T R.

Dziś: Przedst. niem.: „Der Verschwender.“
Jutro: Po raz pierwszy nowy dramat z francuskiego w 3 aktach; pod nazw.: „Podziemia Raguzy“ czyli: „Bracia niewidzialni.“

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 22go października: Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Kalwarii. — Licytacja na dostawę materiału do budowy gościńca w Złoczowie. — Wyzierzawienie mył eraryalnych powiatu kameralnego w Samborze.

Dnia 23go października: Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Andrychowie. — Licytacja na dostawę materiału do budowy gościńca w Złoczowie. — Wyzierzawienie mył na stacyach powiatu kameralnego w Samborze.

Dnia 24. października: Licytacja na dostawę papieru tudzież porządków kancelaryjnych i materiału na oświetlenie dla biur c. k. Namiestnictwa i innych c. k. urzędów we Lwowie. — Licytacja realności pod nr. 108 w Stryju.

Dnia 25. października: Licytacja dóbr Łysogóra w Tarnowie. — Li-cytacja realności pod nr. 257 w Czerniowcach. — Licytacja realności pod nr. 303 w Tarnowie. — Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Jordanowie. — Licytacja realności pod nr. 186 w Strzyżowie.

Dnia 26. października: Wyzierzawienie podatku konsumcyjnego w Do-bromilu i Sanoku.

Dnia 29. października: Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Przemyślu. — Licytacja na dostawę potrzebnych artykułów dla ekonomatu c. k. dyrekcji finansów we Lwowie. — Licytacja na dostawę potrzebnego płótna do fabryki tytoniu w Winnikach. — Wyzierzawienie podatku konsumcyjnego w Do bromilu i Sanoku.

Dnia 30. października: Licytacja na dostawę 70 sągów drzewa bukowe-go dla c. k. dyrekcji pocztowej we Lwowie. — Licytacja na przedsiębiorstwo restauracji jednego z budynków eraryalnych we Lwowie. — Licytacja na pokrycie gątem czterech domów eraryalnych w Stryju.

KRONIKA.

Zestawienie urzędowe z pierwszego semestru administracyjnego r. b. (od 1. listopada do końca kwietnia) wyszczególnia według podania dziennika „Au-stria“ następującą liczbę tych okrętów, jakie w ciągu czasu wspomnianego za-winęły do portów austriackich:

Okręta austriackie.	Obce okręta.	
	nwzględnione	niewzględnione
1. semestr 1855	1 sem. 1855	1 sem. 1855
Illiryskiego wybrzeża	11.695	882
Weneckiego wybrzeża	1.833	252
Dalmatyńskiego wybrzeża	7.575	348
Cywilnej Krocacy	1.085	244
Wojskowej „	434	50
Razem	22.619	1.770

Należność pobierana od ładugi okrętowej w Iszym semestrze administra-cyjnym 1855 wynosiła:

Od austriackich i uwzględnionych okrętów obcych . . . 49.384 zlr. 9 kr.
Od niewzględnionych okrętów obcych 5.148 zlr. —

Austriackie i obce okręta uwzględnione placą tytułem należności od ła-dugi łącznie do 50 beczek ciężaru po 2 kr. od beczki; wyżej 50 i łącznie do 100 beczek po 4 kr.; wyżej nad 100 beczek po 6 kr. od każdej beczki; nie-uwzględnione zaś okręta obce odpłacają od każdej beczki po 1 zlr. Do niewzglę-dnionych bander obcych należą tylko bandery: francuska, hiszpańska i portugalska.

— Sieć telegrafów w Rosyi rozszerzono znacznie w ostatnim czasie, a obecnie zakładają jeszcze kilka nowych linii. Dnia 1. sierpnia r. b. były już następujące linie w ruchu: linia z Petersburga na Boloje do Moskwy 87,5 jeogr. mil długości, linia z Moskwy na Dowsk do Kijowa 122,4 mil jeogr. długości, linia z Kijowa na Kremenczuk i M.kołajew do Odessy 103,7 mil jeogr. długości, z Petersburga na Wiborg Kowalę do Helsingfors 67,7 jeogr. mil długości, z

Petersburga na Alexandryę do Kronstadtu 6,4 mil jeogr. długości, z Petersbur-ga na Carskoje Selo do Gieczyny 7,6 mil jeogr. długości, z Gieczyny na Duna-burg i Mariampol do Warszawy 148,5 jeogr. mil długości, z Gieczyny na Nar-wę do Rewla 49,0 jeogr. mil długości, z Dünaburgu do Rygi 31,7 mil jeogra-ficznych długości, z Maryampolu nad granicę pruską pod Endkhunen 5,9 mil jeograficznych długości, z Warszawy do Granicy (granica austriacka) 41,4 mil jeograficznych, z Granicy nad granicę pruską pod Mysłowicami 1,2 mili jeogr. długości. Te linie telegraficzne miały ogółem 673, a druty 815,8 mil jeo-graficznych długości. Wszystkie wspomniane linie leżą w zachodniej części Rosyi europejskiej, a jej najwięcej na wschód leżącym punktem jest Moskwa. W wschodniej stronie Rosyi europejskiej i w zaeuropejskiem terytorium Rosyi nie rozciągały się jeszcze żadne linie telegraficzne d. 1. sierpnia r. b. Wszy-stkie istniejące podówczas linie, z wyłączeniem wielkiej linii na Moskwę i Ki-jów do Odessy, szły z Petersburga w kierunku zachodnim. Linia idąca z Pe-tersburga na Wiborg do Helsingfors łączy wybrzeże północne, linia zaś z Pe-tersburga na Narwę do Rewla łączy wybrzeże południowe zatoki fińskiej ze sto-licą państwa rosyjskiego. Chociaż linia ta nie ciągnie się dalej wzdłuż wy-brzeży morskich, urządzono jednak powtórna komunikację telegraficzną z mo-rzem bałtyckiem zapomocą linii pobocznej wiodącej z Dünaburga do Rygi. Ko-munikację z resztą Europy utrzymuje linia prowadząca z Warszawy na grani-cę pruskiego Ślązaka i na granicę austriacką, tudzież linia wiodąca na grani-cę pruską do prowincyi Prus.

— W Wiedniu znajduje się teraz pełna 100 kawiarni, których posługa składa się ze 110 chłopców, z 69 markierów i 110 kelnerów, 140 roznoszących napój, 115 stróżów i posługaczy domowych i z 90 kasyerek.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 42. Dodatku tygodniowego.